

I *stk. 2* er den til AL 1930 § 37, *stk. 4*, svarende etårsregel søgt klargjort på punkter, som i praksis har givet anledning til vanskeligheder. Den er omformuleret således, at beslutningens ugyldighed knyttes til den manglende eller for sene *anmeldelse* om beslutningens gennemførelse — et forhold aktieselskabsregisteret altid kan kontrollere — og at den registrerede beslutning *ex officio* skal slettes af registeret som ugyldig efter fristens udløb.

Ved opdelingen af reglerne om nedsættelsesbeløbs anvendelse henholdsvis i § 45 og i § 46 og ved placeringen af etårsreglen i § 46 er det endelig klargjort, at ét-årsfristen alene omfatter de tilfælde af frivillig kapitalnedsættelse, som medfører udbetaling til aktionærer, henlæggelse til en særlig fond eller bortfald af aktionærers indbetalingspligt.

Til § 47.

(AL 1930 § 36, 1964 udkastets § 39 og bemærkninger hertil s. 121-122).

Bestemmelsen i *stk. 1* om nedsættelse af aktiekapitalen ved amortisation af aktier (d.v.s. indløsning af aktier efter bestemte regler) uddyber væsentligt reglerne i AL 1930 § 36 og indeholder også i relation til betænkningen 1969 ændringer.

De bestemmelser om kapitalnedsættelse gennem amortisation af aktier, som er foreslået i denne bestemmelse, indeholder to afvigelser fra de almindelige regler: Kapitalnedsættelsen skal under visse forudsætninger kunne gennemføres af bestyrelsen og uden indkaldelse af kreditorerne.

Forudsætningen for at aktiekapitalen skal kunne nedsættes af bestyrelsen og uden kreditorindkaldelse efter reglerne i § 46, er efter § 47, *stk. 1*, at indløsningen skal ske efter bestemte regler, og at den sker i henhold til forbehold i selskabets vedtægter og gælder aktier, som er udstedt, efter at forbeholdet er taget. Det vil sige, at det må dreje sig om aktier, som fra begyndelsen er tegnet under et forbehold i selskabets oprindelige vedtægter, jfr. § 4, nr. 12, eller, hvis forbeholdet er taget ved senere vedtægtsændring, aktier som er tegnet ved en forhøjelse af aktiekapitalen, og som omfattes af forbeholdet i henhold til vilkårene i beslutningen om kapitalforhøjelsen, jfr. § 32, *stk. 2*. Forslaget giver på dette punkt udtryk for det almindelige princip, at indløsning ikke kan pålægges en aktionær uden hans egen tilslutning, jfr. forslaget § 79, *stk. 1*, nr. 3, medmindre hans aktier på forhånd omfattes af et vedtaget forbehold om tvungen indløsning.

Nedsættelse af aktiekapitalen ved amortisation efter bestemmelserne i denne bestemmelse skal efter *stk. 2* desuden kun kunne gennemføres, for så vidt der efter indløsningen er fuld dækning for

den nedsatte aktiekapital og den bundne egenkapital i øvrigt, jfr. den tilsvarende bestemmelse i forslaget § 44, *stk. 3*.

Om forslaget og baggrunden for dette bemærkes i øvrigt: Indløsningen forudsættes at skulle ske efter bestemte regler, d.v.s. efter en amortisationsplan, som er fastlagt i selskabets vedtægter. Denne plan kan gå ud på, at visse aktier på et givent tidspunkt eller ud fra andre bestemte kriterier skal indløses efter krav fra selskabet eller eventuelt efter krav af aktionæren. Ud fra denne forudsætning er det unødvendigt at kræve generalforsamlingens medvirken. Det drejer sig blot om gennemføring af en på forhånd bestemt indløsning på vilkår, som må antages at være klare, og om en kapitalnedsættelse, som uden videre er en følge af denne indløsning og derfor ikke kræver særskilt beslutning. Når der samtidig er gjort undtagelse fra reglerne om kreditorindkaldelse, skyldes det, at de bestemmelser, som danner grundlaget for kapitalnedsættelsen, vil være registreret i aktieselskabsregisteret. Desuden vil bestemmelsen i *stk. 2* medføre, at reglerne ikke kan anvendes i selskaber, som står økonomisk svagt.

Bestemmelserne i § 47 regulerer ikke udtømmende kapitalnedsættelse ved indløsning af aktier, men blot et særligt indløsningstilfælde. Når det ikke er et spørgsmål om amortisation i forslaget forstand, og betingelserne efter § 47 ikke foreligger for den enkle nedsættelse, må beslutningen træffes af generalforsamlingen, og spørgsmålet om kreditorindkaldelse afgøres efter §§ 45 og 46.

Kapitel 8.

Egne aktier.

Til § 48.

(AL 1930 § 39-40, udkast 1964 § 42-44 med bemærkninger s. 124-128).

Stk. 1. Under de nordiske aktielovforhandlinger har der været enighed om, at et aktieselskab kun undtagelsesvis bør kunne erhverve egne aktier. Som et hovedmotiv herfor fremhæves navnlig, at erhvervelse af egne aktier (mod vederlag) reelt er en tilbagebetaling af aktiekapitalen med væsentlige lighedspunkter med en kapitalnedsættelse.

Uanset den af erhvervene fremsatte kritik har man på denne baggrund og i overensstemmelse med tilsvarende bestemmelser i de fleste andre lande i forslaget § 48, *stk. 1*, optaget et almindeligt forbud mod, at et aktieselskab mod vederlag erhverver egne aktier til eje eller pant. Af *stk. 1* sammenholdt med *stk. 2* vil det fremgå, at den efter AL 1930 § 39